

Aksel Larsen: Jeg har til begrundelse af mit spørgsmål det at sige, at desværre har anløbne elementer fået lov at benytte foreningsfriheden til at genoplive det nazistiske parti her i landet, det, som man dog ellers havde troet var afgået ved en uskøn død i 1945. Offentligheden har vel ikke hidtil mærket så meget til det genoplivede parti, men det eksisterer, det har intime kontakter med lignende partier i andre lande, det disponerer over partilokaler og udgiver forskellige tryksager samt et — foreløbig duplikeret — blad med det vanærede navn Fædrelandet.

Det er for så vidt forståeligt, at myndighederne ikke hidtil har villet skride ind mod denne organiserede nazistiske virksomhed, idet man har kunnet vurdere den som så betydningsløs, at en indskriden kun ville virke som en ufortjent reklame. Jeg tror dog ikke, denne vurdering kan opretholdes. Man var også i lange tider tilbøjelig til at ville negligere det nazistiske parti i Tyskland som en samling psykopater, et parti, der ikke kunne få alvorlig betydning, og samme betragtning var man herhjemme tilbøjelig til at anlægge over for Frits Clausens naziparti. Det viste sig jo imidlertid, at under bestemte forudsætninger fik sådanne partidannelser deres store og skadelige betydning.

Hertil kommer, at det reorganiserede naziparti i Danmark nu optræder på en måde, som strider imod befolkningens retsbevidsthed og mod menneskerettighedernes principper, som disse er udformet i verdenserklæringen fra De Forenede Nationer. Også af den grund, at Danmark har ratificeret denne erklæring, er det formentlig regeringens og de regeringen underlagte myndigheders pligt at skride ind mod ethvert forsøg på organiseret at krænke menneskerettighederne.

Jeg henleder opmærksomheden på, at det nævnte nazistiske blad i sit sidste nummer bl. a. bragte følgende „oprof“ — jeg beder om formandens tilladelse til et citat —:

„Førerens fødselsdag fejres i partilokalerne onsdag den 20. april kl. 20 præcis. På denne mindedag for Adolf Hitlers fødsel samles vi som sædvanligt og højtideligholder dagen i ærefrygt og taknemlighed. Hitlers geniale og heroiske

førerskab i vor storgermanske kamp for Europas befrielse for jødedommens åg er et lysende eksempel i verdenshistorien på, at en enkelt mands indsats kan blive til et vendepunkt i folkenes skæbne og kalde de største egenskaber i en nation frem til handling og offer.

Førerens minde være æret i al evighed.

Frem til sejr!

Heil Hitler!

Partilederen DNSAP.“

De erfaringer, vi i Danmark har gjort, burde være tilstrækkelige til, at det ved lov var blevet forbudt og strafbart at organisere et naziparti eller udøve nazistisk virksomhed her i landet. Men selv om en sådan lov ikke findes, har statsmagten pligt og ret til at skride ind over for de ansvarlige ledere af en partidannelse, der, sådan som citatet viser, offentligt proklamerer deres lykkelige begejstring over, at Hitler har ladet 6 millioner jøder myrde, og over de øvrige grusomheder, der er blevet udøvet af tyske og andre nazister, og som i alt fald ved offentligt at aftrykke noget sådant søger at ophidse til raceforfølgelse her i landet. Mig bekendt har politi og anklagemyndighed ikke gjort noget ved denne sag, skønt jeg synes, det måtte være deres pligt. Jeg tillader mig derfor at spørge den højtærede justitsminister, om han vil foranledige, at der bliver skredet ind.

Justitsministeren (Hans Hækkerup): I anledning af det ærede medlems spørgsmål skal jeg oplyse, at det er mig bekendt, at en ganske lille kreds af personer samles i noget, de kalder Danmarks nationalsocialistiske arbejderparti. Denne partidannelse er uden enhver praktisk betydning. Dens virksomhed består dels i afholdelse af møder for en meget lille kreds, hvor man bl. a. mindes nazismens afdøde koryfæer — det ærede medlem var selv inde herpå — dels i udsendelse hver eller hver anden måned af et duplikeret blad, der kaldes Fædrelandet. Dette skrift indeholder artikler, citater og kommentarer i den sædvanlige nazistiske stil. Dets indhold er — både når det docerer jødehad, og når det prædiker had mod andre samfundsgrupper eller personer — af en sådan karakter, at det må vække den dybeste afsky.

Efter straffelovens § 266 b kan man